

รายงานวิเคราะห์ผลการสำรวจเชิงสถิติ

ผลกระทบจากการจัดกิจกรรมป่าเวณีปีใหม่เมือง(ถนนคนเล่นน้ำสันโค้ง)

ต่อชุมชนสันโค้งน้อยและพื้นที่ต่อเนื่อง เขตเทศบาลนครเชียงราย

จัดทำโดย: ภาคประชาชนผู้ได้รับผลกระทบจากกิจกรรมป่าเวณีปีใหม่เมือง(ถนนคนเล่นน้ำสันโค้ง)

ชุมชนสันโค้งน้อย เทศบาลนครเชียงราย

เสนอต่อ:

วันที่จัดทำ: 29 มีนาคม 2569

จำนวนกลุ่มตัวอย่าง: 110 ราย (Snowball Sampling)

1. ระเบียบวิธีการศึกษา (Research Methodology)

รูปแบบการสำรวจ: การวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์

กลุ่มเป้าหมาย: ผู้อยู่อาศัยและผู้ประกอบการในพื้นที่ชุมชนสันโค้งน้อยและพื้นที่ต่อเนื่องในเขตเทศบาลนครเชียงรายที่ได้รับผลกระทบจากกิจกรรมป่าเวณีปีใหม่เมือง (ถนนคนเล่นน้ำสันโค้ง) เท่านั้น

เทคนิคการสุ่มตัวอย่าง: การสุ่มตัวอย่างแบบสโนว์บอล (Snowball Sampling)

เพื่อความปลอดภัยและความเป็นส่วนตัวของผู้ให้ข้อมูลในสถานะที่มีความขัดแย้งสูง

**สถานะการถูกจำกัดสิทธิในการแสดงออก: คณะผู้จัดทำตรวจพบสถานะการไม่กล้าสะท้อนปัญหาของผู้ได้รับผลกระทบในวงกว้าง เนื่องจากเหตุผลดังต่อไปนี้:

- การขาดพื้นที่ปลอดภัย: ที่ผ่านมามีกลไกหรือพื้นที่จากส่วนกลางที่เปิดโอกาสให้ผู้ได้รับผลกระทบได้ส่งเสียงสะท้อนอย่างเป็นทางการ
- ความเกรงกลัวต่ออิทธิพล: ผู้ได้รับผลกระทบส่วนใหญ่มีความกังวลต่อความปลอดภัยและสวัสดิภาพของตนเอง เนื่องจากเกรงกลัวต่ออิทธิพลของกลุ่มผู้ได้รับประโยชน์ทางการเมืองท้องถิ่นและผลประโยชน์เชิงพาณิชย์จากการจัดกิจกรรม
- ทัศนคติ "พวกมากลากไป": ผู้เดือดร้อนส่วนใหญ่มีมุมมองว่ากลุ่มผู้สนับสนุนกิจกรรมมีเครือข่ายและพวกพ้องจำนวนมาก ทำให้เสียงของผู้อยู่อาศัยรายย่อยถูกละเลยและมองข้ามมาโดยตลอด

ด้วยเหตุปัจจัยข้างต้น การสำรวจครั้งนี้จึงให้ความสำคัญสูงสุดกับการปิดตัวตนของกลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้ผู้ได้รับผลกระทบสามารถสะท้อนความจริงที่เกิดขึ้นภายใต้บ้านของตนเองได้อย่างปลอดภัยที่สุด

ข้อมูลอ้างอิงประชากร

จำนวน

ประชากรอำเภอเมืองเชียงราย ¹	109,733 คน
ผู้สูงอายุ 60 ปีขึ้นไป ²	935 คน
กลุ่มตัวอย่างในการสำรวจ	110 ราย

2. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง (Descriptive Statistics)

2.1 พื้นที่พำนัก/ประกอบการ

กลุ่ม	จำนวน (n)	ร้อยละ (%)
คนในพื้นที่ (In-group)	60	54.55%
คนนอกพื้นที่ (Out-group)	50	45.45%
รวม	110	100%

สิ่งที่น่าสังเกต: กลุ่มคนนอกพื้นที่ (45.45%) ยืนยันปัญหาสอดคล้องกับคนในพื้นที่ แสดงว่าปัญหาไม่ได้เป็นเพียงมุมมองของคนในชุมชนเท่านั้น แต่เป็นที่รับรู้ในวงกว้าง

2.2 ช่วงเวลาที่ได้รับความเดือดร้อนรุนแรงที่สุด

ช่วงเวลา	จำนวน (n)	ร้อยละ (%)
ตลอดเวลา (All-time)	37	33.64%
ช่วงตึก	27	24.55%
ช่วงเย็น	25	22.73%
ช่วงบ่าย	12	10.91%
หลังเที่ยงคืน	9	8.18%

66.36% ของผู้ตอบแบบสอบถามระบุว่าได้รับความเดือดร้อนตลอดเวลาหรือในช่วงตึกและหลังเที่ยงคืน บ่งชี้ว่าปัญหาส่งผลกระทบต่อตลอดทั้งวันและทุกช่วงเวลา ไม่จำกัดเพียงช่วงใดช่วงหนึ่ง

3. ผลการวิเคราะห์ระดับความเดือดร้อนตามมิติผลกระทบ

¹ กรมการปกครอง. (2569). ระบบสถิติทางการทะเบียน: สถิติจดทะเบียนรายเดือน. กระทรวงมหาดไทย. [สืบค้นเมื่อ วันที่ 28 มีนาคม พ.ศ.2569], จาก <https://stat.bora.dopa.go.th/stat/statnew/statMONTH/statmonth/#/mainpage>

² กรมการปกครอง. (2569). ระบบสถิติทางการทะเบียน: รายงานสถิติจดทะเบียนรายเดือน. กระทรวงมหาดไทย. สืบค้นเมื่อ [วันที่ 28 มีนาคม พ.ศ.2569], จาก <https://stat.bora.dopa.go.th/stat/statnew/statMONTH/statmonth/#/view>

การวิเคราะห์การกระจายตัวของปัญหา 5 ด้านหลัก + 1 ด้านวัฒนธรรม แสดงให้เห็นว่าทุกมิติมีสัดส่วนผู้ได้รับผลกระทบในระดับมากถึงเกินกว่า 59% ซึ่งถือเป็นนัยสำคัญสูงมากทางสถิติ

มิติผลกระทบ	อันดับ	ระดับมาก n (%)	ระดับปานกลาง n (%)	ระดับน้อย n (%)
1. ด้านการจราจรและการสัญจร	1	91 (82.7%)	13 (11.8%)	6 (5.5%)
2. ด้านความเดือดร้อนทางเสียง	2	83 (75.5%)	23 (20.9%)	4 (3.6%)
3. ด้านสุขภาวะ (ขยะ/กลิ่น)	3	74 (67.3%)	27 (24.5%)	9 (8.2%)
4. ด้านวัฒนธรรม (ความเสื่อมสลาย)	4	68 (61.8%)	33 (30.0%)	9 (8.2%)
5. ด้านความปลอดภัย	5	67 (60.9%)	32 (29.1%)	11 (10.0%)
6. ด้านสวัสดิภาพและความมั่นคง	6	65 (59.1%)	33 (30.0%)	12 (10.9%)

3.1 การวิเคราะห์เชิงลึกรายมิติ

มิติที่ 1 — ด้านการจราจรและการสัญจร (82.7%)

- เป็นปัญหาลำดับที่ 1 ที่มีสัดส่วนสูงที่สุด โดยมีผู้ระบุว่าได้รับผลกระทบในระดับมากถึง 82.7%
- ถนนในชุมชนสันโค้งน้อยเป็นเส้นทางเชื่อมระหว่างค่ายเม็งรายมหาราชกับโรงพยาบาลเชียงรายประชานุเคราะห์ การปิดกั้นหรือตัดขาดของเส้นทางนี้มีผลกระทบโดยตรงต่อการเข้าถึงบริการฉุกเฉิน
- ในที่ประชุมเตรียมความพร้อมเมื่อวันที่ 19 มีนาคม 2569 สารวัตรจราจรระบุว่าตำรวจไม่สามารถควบคุมสถานการณ์ได้และได้รับข้อร้องเรียนจากประชาชนเป็นจำนวนมาก ทำให้ถูกผู้บังคับบัญชาระดับสูงตำหนิ

มิติที่ 2 — ด้านความเดือดร้อนทางเสียง (75.5%)

- 75.5% ระบุว่าได้รับผลกระทบในระดับมาก โดยมีสัดส่วนผู้ได้รับผลกระทบน้อยต่ำที่สุดเพียง 3.6%
- บ่งชี้ว่าแทบไม่มีผู้อยู่อาศัยในบริเวณนี้ที่ไม่ได้รับผลกระทบจากปัญหาเสียงเลย
- ความสั่นสะเทือนจากเครื่องเสียงส่งผลให้กระจกประตูหน้าต่างบ้านบางหลังแตกร้าว

มิติที่ 3 — ด้านสุขภาวะ (67.3%)

- ปัญหากลิ่น ขยะ บั๊สสวาระ อุจจาระ และคราบแป้งบนถนนส่งผลต่อสุขอนามัยของประชาชนในพื้นที่
- ไม่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์เทศบาลนครเชียงรายที่ว่า 'เมืองน่าอยู่ นครแห่งความสุข'

มิติที่ 4-6 — ด้านวัฒนธรรม ความปลอดภัย และสวัสดิภาพ (59-62%)

- แม้จะเป็นลำดับท้าย แต่ตัวเลขเกิน 59% ในทุกมิติถือว่าสูงมากในเชิงสถิติ
- มิติสวัสดิภาพและความมั่นคงมีนัยยะระดับนโยบายชาติ เนื่องจากเส้นทางนี้เชื่อมต่อหน่วยงานทหารกับโรงพยาบาลหลัก

4. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายจากภาคประชาชน

4.1 ข้อเสนอแนะทางแก้ไข

ข้อเสนอแนะทางแก้ไข	จำนวน (n)	ร้อยละ (%)
ย้ายกิจกรรมคิกคองไปยังถนนเส้นอื่นที่เหมาะสม	60	54.55%
เปลี่ยนเป็นวิถีล้านาสงบสุข (มรดกโลก)	42	38.18%
อื่นๆ	8	7.27%
รวม	110	100%

ข้อสังเกตสำคัญ

ประชาชน 92.73% ไม่ได้ต้องการยกเลิกประเพณีสงกรานต์ แต่ต้องการให้จัดในสถานที่ที่เหมาะสมและคืนคุณค่าทางวัฒนธรรมที่แท้จริงของประเพณีล้านนา ซึ่งเป็นข้อเสนอที่สร้างสรรค์และเป็นธรรมต่อทุกฝ่าย

4.2 สถานที่ที่ประชาชนเห็นว่าเหมาะสมในการจัดกิจกรรมเล่นน้ำ (Multiple Response)
 ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถเลือกได้มากกว่า 1 ตัวเลือก เพื่อสะท้อนความเหมาะสมเชิงกายภาพ

สถานที่ที่เสนอ	จำนวน (n)	ร้อยละ (%)
สวนตุ้งและโคมนครเชียงราย / ถนนหน้าลัย	69	62.73%
หาดเชียงราย (พิทยาน้อย)	48	43.64%
หอนาฬิกาเฉลิมชัย / ย่านใจกลางเมือง	30	27.27 %
อื่นๆ (เช่น พื้นที่ปิดของเอกชน/ลานกิจกรรม)	8	7.27%

5. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสถิติ (Crosstabulation Analysis)

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 'ถิ่นที่พักอาศัย' กับตัวแปรด้านผลกระทบและข้อเสนอนโยบาย เพื่อยืนยันความน่าเชื่อถือของข้อมูล

5.1 ระดับความเดือดร้อนโดยรวม จำแนกตามถิ่นที่พักอาศัย

ถิ่นที่พักอาศัย	ระดับมาก n (%)	ระดับปานกลาง n (%)	ระดับน้อย n (%)
คนในพื้นที่ (n=60)	51 (85.0%)	9 (15.0%)	0 (0.0%)
คนนอกพื้นที่ (n=50)	19 (38.0%)	17 (34.0%)	14 (28.0%)
รวม (N=110)	70 (63.6%)	26 (23.6%)	14 (12.7%)

ข้อค้นพบสำคัญ: คนในพื้นที่ 100% (ทุกคน) ยืนยันถึงผลกระทบที่เกิดขึ้น โดยไม่มีผู้ใดแม้แต่คนเดียวที่ระบุว่าได้รับผลกระทบในระดับน้อย (0.0%) ซึ่งเป็นหลักฐานที่หนักแน่นและมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างยิ่ง

5.2 ความรุนแรงด้านต่าง ๆ จำแนกตามถิ่นที่พักอาศัย (เฉพาะระดับมาก)

มิติผลกระทบ	คนในพื้นที่ (n=60)	คนนอกพื้นที่ (n=50)	รวม (N=110)
1. ด้านความเดือดร้อนทางเสียง	53 (88.3%)	30 (60.0%)	83
2. ด้านการจราจรและการสัญจร	51 (85.0%)	35 (70.0%)	86
3. ด้านสุขภาวะ (ขยะ/กลิ่น)	43 (71.7%)	31 (62.0%)	74
4. ด้านวัฒนธรรมที่เสื่อมสลาย	40 (66.7%)	28 (56.0%)	68
5. ด้านความมั่นคงยุทธศาสตร์	38 (63.3%)	23 (46.0%)	61
6. ด้านความปลอดภัย	20 (33.3%)	25 (50.0%)	45

ข้อสังเกตพิเศษ: ด้านความปลอดภัย คนนอกพื้นที่กังวลในระดับมากสูงกว่าคนในพื้นที่ (50.0% vs 33.3%) ซึ่งอาจเป็นเพราะผู้อยู่อาศัยในพื้นที่เกิดความเคยชินกับความเสี่ยง (Risk Normalization) ซึ่งยิ่งตอกย้ำความจำเป็นในการแก้ไขปัญหาอย่างเร่งด่วน

5.3 จินตภาพข้อเสนอโยบาย จำแนกตามถิ่นที่พักอาศัย

ข้อเสนอแนะทางแก้ไข	คนในพื้นที่ (n=60)	คนนอกพื้นที่ (n=50)	รวม (N=110)
ย้ายกิจกรรมไปถนนเส้นอื่น	33 (55.0%)	28 (56.0%)	61 (55.5%)
คงไว้ แต่ปรับเป็นวิถีล้านนา	24 (40.0%)	19 (38.0%)	43 (39.1%)
อื่นๆ	3 (5.0%)	3 (6.0%)	6 (5.4%)

จินตภาพระหว่างกลุ่ม (Cross-group Consensus): ทั้งคนในพื้นที่ (55.0%) และคนนอกพื้นที่ (56.0%) เห็นตรงกันในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกันมาก ว่าควรมาย้ายกิจกรรมออกจากพื้นที่ชุมชนสันโค้งน้อย ซึ่งแสดงให้เห็นว่าข้อเสนอนี้ไม่ใช่มุมมองฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง แต่เป็นเสียงของสาธารณะในวงกว้าง

6. เสียงจากประชาชน (Resident Quotes)

ข้อความต่อไปนี้คือคำพูดโดยตรงจากประชาชนในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบ รวบรวมผ่านแบบสอบถาม สะท้อนประสบการณ์จริงที่ตัวเลขสถิติไม่อาจถ่ายทอดได้ครบถ้วน

“ปัญหาเกิดจากร้านค้าริมถนนขาดความรับผิดชอบต่อสังคม ให้เช่าหน้าร้านแต่ไม่ควบคุมเวลาการเล่นน้ำและการขายแอลกอฮอล์ มีการแสดงบนเวทีที่เสียงดังมาก”

— ประชาชนในพื้นที่ | ประเด็น: ร้านค้าและการควบคุมดูแล

“ถ้าจัดแบบมีอารยธรรมวัฒนธรรมไม่ได้ ก็ไม่ต้องจัด งดไปเลย หรือไม่ก็ไปก่อน เวลาถึง 20.00 น. ก็พอ ตัดไฟ ตัดน้ำ... อยากจัดมากกว่านี้ไปเล่นที่บ้านตัวเองพอ”

— ประชาชนในพื้นที่ | ประเด็น: การจัดการเวลาและสถานที่

“รำคาญเสียงดัง ช่วงกลางวันเลยต้องหนีไปอยู่ที่อื่น แล้วค่อยเข้าบ้านตอนดึกประมาณ 5 ทุ่มก็ยังเข้าบ้านไม่ได้ เพราะมีรถมอเตอร์ไซด์มาจอดขวางประตูบ้าน... มีผู้ชายเมาเหล้าเดินเข้ามาในบ้านหามุมถกทางเกยบันไดสวาทะในรั้วบ้านเรา... กลัวจนใจสั่น ความสนุกของคนกลุ่มหนึ่งที่มาจากที่ไหนไม่รู้ มาทำให้เราไม่มีความสุขในการอยู่บ้านกับครอบครัว ไม่ใช่แค่วันสองวัน เป็นอาทิตย์ แกรมเป็นแบบนี้มาหลายปีแล้ว... ขอร้องนะว่าอย่าอ้างว่าเป็นวัฒนธรรม สิ่งที่มีคนเป็นอยู่ตอนนี้มีอะไรที่เรียกว่าวัฒนธรรมหรือ”

— ประชาชนในพื้นที่ | ประเด็น: ความปลอดภัย การบุกรุก และสุขภาพ

“รถติดมาก เข้าออกบ้านไม่ได้เลยช่วงสงกรานต์ ต้องซื้อของมาตุนในบ้าน ครอบครัวไม่ได้ออกไปไหนเลยหลายวัน... มันน่าเศร้าที่การจราจรและงานเล่นน้ำสงกรานต์กลายเป็น 'สัปดาห์นรก' ของครอบครัวพวกเรา”

— ประชาชนในพื้นที่ | ประเด็น: การจราจรและการสัญจร

“ในซอยสัญจรลำบาก คนมาดื่มรั้วบ้าน สนาม เหม็นมาก ทั้งขยะเรี่ยราด สกปรกไปทั้งซอย”

— ประชาชนในพื้นที่ | ประเด็น: สุขอนามัยและสิ่งแวดล้อม

มิติพิเศษ: ผลกระทบต่อเส้นทางช่วยชีวิตและการเข้าถึงโรงพยาบาล (Healthcare Access & Emergency Risk)

“จริงๆ แบบสอบถามนี้ไม่จำเป็นต้องทำด้วยซ้ำเจ้า ปี่ที่แล้วก็เห็นภาพชัดเจนว่าคนในชุมชนเดือดร้อนกันมากแค่ไหน... เป็นเส้นชุมชน ถนนแคบ และเป็น 'ทางผ่านโรงพยาบาล' แถมเด็ก คนเฒ่าคนแก่ ก็อาศัยอยู่แถวนั้นเยอะ ย้ายเถอะเจ้า ใครจะมาใช้ข้ออ้างว่าแค่ 4-5 วันเองทนหน่อย ก็ลองมาเป็นคนอยู่เถอะ มันไม่ใช่เรื่องที่คนในชุมชนจะต้องมาอดทนกับอะไรแบบนี้”

— ประชาชนในพื้นที่ | ประเด็น: ทางผ่านโรงพยาบาล กลุ่มเปราะบาง และสิทธิชุมชน

“ลำบากมากค่ะ รถติดจนเข้าออกบ้านไม่ได้เลยช่วงสงกรานต์ ถ้ามีคนในบ้านเจ็บป่วยฉุกเฉินในช่วงเวลานี้จะอย่างไร? ในเมื่อถนนถูกปิดตายและถูกเบียดบังพื้นที่จนอัมพาต การจราจรกลายเป็นสัปดาห์นรกที่ทำให้เรากลัวสวัสดิภาพชีวิตของคนในครอบครัว”

— ประชาชนในพื้นที่ | ประเด็น: การเข้าถึงบริการฉุกเฉินและความปลอดภัยครอบครัว

“ถนนเส้นนี้เชื่อมต่อระหว่างค่ายทหารและโรงพยาบาลหลัก (รพ.เชียงรายประชานุเคราะห์) การปล่อยให้คนมีนมามารถเดินและฉีดน้ำใส่รถที่สัญจรไปมา คือการตัดเส้นทางช่วยชีวิต หากรถกู้ชีพเข้าไม่ถึงหรือล่าช้าเพียงนาทีเดียว ใครจะเป็นผู้รับผิดชอบชีวิตประชาชน?”

— ประชาชนในพื้นที่ | ประเด็น: เส้นทางช่วยชีวิต ค่ายทหาร และความรับผิดชอบต่อหน่วยงาน

บทวิเคราะห์: เสียงประชาชน + สถิติ = ภาพความจริงที่ไม่อาจปฏิเสธ

เมื่อนำคำพูดของชาวบ้านข้างต้นมาวิเคราะห์ร่วมกับข้อมูลสถิติที่ระบุว่าคนในพื้นที่กว่า 63.3% กังวลเรื่องความมั่นคงยุทธศาสตร์การแพทย์ ชี้ให้เห็นประเด็นสำคัญ 2 ประการ ดังนี้

1. ความกลัวที่แท้จริง

ชาวบ้านไม่ได้กลัวแค่ 'รถติด' แต่กลัว 'ความตายที่ไม่ถึงโรงพยาบาล' เนื่องจากสภาพถนนที่ถูกยึดครองโดยกิจกรรมคิกคอง ซึ่งทำให้รถกู้ชีพและรถพยาบาลไม่สามารถเข้าถึงผู้ป่วยวิกฤตได้ทันเวลา ความล่าช้าเพียงไม่กี่นาทีในเหตุการณ์ฉุกเฉินอาจหมายถึงความสูญเสียชีวิตที่ไม่อาจเรียกคืนได้

2. ความไร้ประสิทธิภาพของเส้นทางสำรอง

แม้จะอ้างว่ามีทางเลี่ยง แต่ในสถานการณ์วิกฤต ถนนเส้นหลักที่เข้าสู่โรงพยาบาลควรจะเป็นช่องทางที่สะดวกที่สุดเสมอ ไม่ใช่กลายเป็นพื้นที่ลาดน้ำ สาดแฉะ ปาร์ตีโฟม หรือคอนเสิร์ต การยอมรับให้ถนนสายนี้ถูกยึดครองในช่วงเทศกาล คือการยอมรับให้ 'มาตรฐานความปลอดภัยทางการแพทย์' ลดลงโดยเจตนา ซึ่งไม่อาจยอมรับได้ในทางกฎหมายและจริยธรรม

7. สรุปผลและข้อเสนอแนะ

7.1 สรุปผลการวิเคราะห์

ผลการสำรวจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจากกลุ่มตัวอย่าง 110 ราย แสดงให้เห็นว่า:

- ทุกมิติผลกระทบมีสัดส่วนผู้ได้รับผลกระทบในระดับมากเกิน 59% ซึ่งถือว่าสูงมากในเชิงสถิติ
- ปัญหาการจราจร (82.7%) เป็นปัญหาเร่งด่วนที่สุด มีผลต่อความปลอดภัยในชีวิตของประชาชน และศักยภาพในการตอบสนองต่อเหตุฉุกเฉิน
- ปัญหาเสียง (75.5%) ส่งผลกระทบต่อสุขภาพกายและใจของผู้อยู่อาศัยตลอดระยะเวลาการจัดงาน 5 วัน
- คนในพื้นที่ 100% ยืนยันถึงผลกระทบ โดยไม่มีผู้ใดแม้แต่คนเดียวระบุว่าได้รับผลกระทบในระดับน้อย (0.0%)
- ภาคประชาชนทั้งคนในและคนนอกพื้นที่มีฉันทามติร่วมกัน (55.5%) ในการขอให้ย้ายกิจกรรมเล่นน้ำสงกรานต์

7.2 ข้อเรียกร้องหลักของภาคประชาชน

ขอให้ย้ายกิจกรรมเล่นน้ำสงกรานต์

ออกไปจากพื้นที่ชุมชนสันโค้งน้อย

โดยมีฉันทามติจากทั้งคนในพื้นที่ (55.0%) และคนนอกพื้นที่ (56.0%) รวม 55.5% จาก N=110 ราย

ความหมายของ 'การย้าย' ตามเจตนารมณ์ของภาคประชาชน

การ 'ย้าย' ในที่นี้หมายถึง การย้ายกิจกรรมเล่นน้ำสงกรานต์และกิจกรรมที่เกี่ยวข้องทั้งหมดออกไปจากถนนเส้นนี้ โดยไม่ให้มีกิจกรรมใดๆ เกิดขึ้นบนถนนสายนี้อีกต่อไป ไม่ว่าจะเป็นการตั้งเวที การตั้งแผงขายของ การสาธิตน้ำ หรือกิจกรรมรื่นเริงในรูปแบบใดก็ตาม เพื่อให้ถนนสายนี้สามารถใช้สัญจรได้ตามปกติตลอด 24 ชั่วโมงในช่วงเทศกาลสงกรานต์ หากจะคงไว้ซึ่งกิจกรรมเพื่อการอนุรักษ์ สืบสานวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น ให้จัดในสถานที่ที่เหมาะสม ไม่เบียดบังทางเท้าและพื้นผิวจราจร อันจะส่งผลกระทบต่อเส้นทางฉุกเฉินเด็ดขาด

เอกสารนี้จัดทำโดยภาคประชาชน เพื่อเสนอแนวทางปรับปรุงอย่างสร้างสรรค์ บนพื้นฐานข้อมูลเชิงประจักษ์ ไม่มีวัตถุประสงค์เพื่อขัดขวางประเพณี แต่เพื่อความปลอดภัยและสุขภาวะที่ดีของทุกคนในชุมชน